

# A vonal mágikus ereje

## Gerlóczy Sári rajzaihoz

GALÉRIA - LXI. évfolyam, 21. szám, 2017. május 26.

„A vonal az az eszköz, amellyel az ember felfogja a fény hatásait a tárgyakon, de a természetben, ahol minden telt, nincsenek vonalak, csak formálva lehet rajzolni, vagyis kiragadni a dolgokat környezetükből.”  
(Balzac: *Az ismeretlen remekmű*)

Gerlóczy Sári vonalai, ellentétben Balzac festő hűségének, Frenhofernek az állításával, nem környezetükből kiragadott formák, nem figurák tér nélkül – mint ahogy a barlangrajzok körvonalba fogalmazott alakjai, állatai sem. Körülöttük a tér – amit mi esetleg nem észlelünk. De Gerlóczy láttatja az emberi alakok, arcok kontúrjai mögött lévő létezését, a teret, az emberi érzések és vágyak miliójét. Ott van a Nagy Interieur, melyben Gerlóczy Sári szenvedő, szerető, egymást akaró vagy eltaszító szereplői mozognak. Ott van, épp elég csak gondolnunk rá. Nem lényeges, hisz időtlen mindaz, amiről Gerlóczy Sári rajzol. Minden idők emberi gesztusai, a testbeszéd vonallal kifejezhető formái jelennek meg papíron, vásznon.

„A vonal elválaszthatatlan a mozgástól” – írja David Piper, s Gerlóczy műveivel igazolja e tételt.

Ha arcok vonalrendszerét, a finom kontúrokat idézi ott egy-egy grimasz, a mindig változó tekintet, a fejforma karakterológiája tárul fel előttünk. Ha emberek csoportját, páros vagy csoportos jelenetet nézünk, mintha Matisse táncának forgatagába csöppennénk, telve erotikával, egymásra találással a sok alak.

A Nagy Interieur tehát maga a Valóság, mely Gerlóczy mágikus rajzaival válik a teljes Életté.